

מדינת ישראל
משרד הממשלה

משרד

21/20 פ"י

מט' 414

ג' אדר א' תשס"ח
22/1/98
ס"ט פ"י

תיק מס' 21/20 פ"י

מחלקה

שם תיק: ועדת כהן-קדמי בענין ילדי תימן - פרוטוקול
מישיבות הועדה -סדרה ב - יפרוטוקול מיום
מזהה כיוזי 9753/20-ג

מזהה פריט: 000dtlf
כתובת: 2-109-3-6-8

תאריך הדפסה: 11/07/2016

ועדת חקירה ממלכתית בענין פרשת
העלמות של ילדים מגין עולי תימן

בשנים 1948-1954

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 22 בינואר 1998

רחל יהודה: טיפת חלב לקחה לי את כל המסמכים.

כ.ה. קובל: את אמרת את זה.

היו"ר: תודה רבה לך.

חקירה לגב' סלימאן נעמי - תיק מס' 195/97
היו"ר: העדות הבאה היא בתיק 195/97

כ.ה. מימון: זה בענין הבת רינה.

גב' סלימאן: כן.

כ.ה. מימון: מה שם האבא?

גב' סלימאן: חסן סלימן.

היו"ר: את שמך נעמי סלימן?

גב' סלימאן: כן.

היו"ר: ואני מזכיר לך שאת צריכה לומר את האמת, את כל האמת ורק
את האמת.

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 22 בינואר 1998

כ.ה. מימון: את שמעת?

גב' סלימאן: אותך אני שומעת, אותו לא כל כך.

היו"ר: אני אמרתי לך רק שאת צריכה לומר את האמת.

גב' סלימאן: האמת, בטח אני אדבר את האמת. אין אצלנו שקר.

היו"ר: כן, אבל יש לי חובה להזכיר לך, בסדר.

גב' סלימאן: הבת הרגישה לא טוב.

כ.ה. מימון: רגע, רגע, את לא כתבת פה כמעט כלום. אנחנו נשאל אותך, ואת תעני לנו טוב? מתי עליכם מתימן.

גב' סלימאן: אני האוירון הראשון שנחת בעין שמר.

כ.ה. מימון: ב-49?

גב' סלימאן: כן.

כ.ה. מימון: בעין שמר?

גב' סלימאן: כן.

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 22 בינואר 1998

כ.ה. מימון: והמקרה קרה כשהייתם בעין שמר?

גב' סלימאן: לא.

כ.ה. מימון: אלא?

גב' סלימאן: אני עברתי מעין שמר לגבעת כח, למעברה.

כ.ה. מימון: אה, שם קרה המקרה?

גב' סלימאן: המקרה כן שמה.

כ.ה. קובל: מתי נולדה רינה?

גב' סלימאן: יש לה, יש לי את התאריך פה שלה.

כ.ה. קובל: כן, אז תבקשי שיתנו לך את זה, אנחנו רוצים לדעת מתי היא נולדה.

גב' סלימאן: היא בת ארבעים עכשיו ומשהו, יש לי את התאריך פה.

כ.ה. מימון: אנחנו רוצים לדעת.

גב' סלימאן: אחר כך אני אביא לך.

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 22 בינואר 1998

כ.ה. מימון: רינה קראו לה כן?

גב' סלימאן: כן.

---- התאריך שלה ב-18.9.52.

גב' סלימאן: היא נולדה, כן.

כ.ה. קובל: איפה היא נולדה?

גב' סלימאן: בבלינסון.

כ.ה. מימון: היא היתה הבת הראשונה שלך?

גב' סלימאן: כן, זה הבכורה שלי.

כ.ה. מימון: אז ספרי מה קרה, אחרי שילדת אותה בבלינסון.

גב' סלימאן: אחרי זה כבר בשנה.

כ.ה. מימון: אה, לקחת אותה הביתה?

גב' סלימאן: כן, לקחתי אותה הביתה, כבר הולכת, מתהלכת בת שנה.

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954

ישיבה מיום 22 בינואר 1998

כ.ה. מימון: אז מה קרה?

גב' סלימאן: היה לה קצת שלשול,

כ.ה. מימון: בת שנה היא היתה?

גב' סלימאן: כן, לקחתי אותה לבלינסון. יום שישי, ביום שבת זה שבת רגיל, יום ראשון אני מצלצלת מה איתה, אומרים לי היא מתה. הלכנו לבלינסון אמרו לנו אין, היא כבר בחדר מתים למטה. הלכתי לחדר מתים למטה, אמרו לי היא בחדר מתים כבר בבית קברות בפתח תקווה. הלכנו לשמה, אין ילדה אין כלום. בחדר המתים היה ילד אחד מטירת יהודה, עוד אני זוכרת עד היום וזה נגמר, לא ראינו אותה יותר, ואין לי שום מסמך ולא קבר ולא תעודה ולא שום דבר, וזהו.

היו"ר: אולי את יכולה לתת לנו יותר פרטים מה דחף אתכם להכניס אותה לבית חולים?

גב' סלימאן: לא הבנתי.

כ.ה. קובל: היה לה שלשול.

כ.ה. מימון: מי קבע שהיא תלך לבית חולים, היה לה שלשול?

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954

ישיבה מיום 22 בינואר 1998

גב' סלימאן: קצת שלשול, זהו.

כ.ה. מימון: לא הלכתם לרופא, ישר לבית חולים?

גב' סלימאן: לקחנו אותה לבית חולים ישר.

כ.ה. מימון: אתם ההורים?

גב' סלימאן: כן, לקחנו אותה ישר לבית חולים וזה, שמנו אותה יום
שישי,

כ.ה. מימון: כן, ברור, ברור.

היו"ר: וזה היה בפתח תקווה?

כ.ה. מימון: איפה זה היה?

כ.ה. קובל: בבלינסון, לקחת אותה לבלינסון?

גב' סלימאן: לבלינסון.

כ.ה. מימון: בגבעת כח לא היה רופא.

גב' סלימאן: היה רופא אבל היה בא בימים, היה יום בא ויום לא.

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמס
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 22 בינואר 1998

כ.ה. מילמון: ברור.

היו"ר: אז את הכנסת אותה ביום שישי וביום ראשון הלכת לבית החולים לראות?

גב' סלימאן: מה?

היו"ר: הלכת לבית החולים לראות אותה?

גב' סלימאן: בטח הלכתי לראות אותה.

היו"ר: ואמרו לך?

גב' סלימאן: מתה.

היו"ר: כבר ביום ראשון, יומיים אחרי?

גב' סלימאן: לא הבנתי.

כ.ה. קובל: ביום ראשון כשהלכת לראות אותה אמרו לך מתה?

גב' סלימאן: מתה בחדר מתים. ירדתי לחדר מתים אין אף אחד.

היו"ר: טוב, מה שכתוב פה, בסדר. וזה הכל תוצאה של שלשול?

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 22 בינואר 1998

גב' סלימאן: מה?

כ.ה. קובל: הכל בגלל השלשול?

גב' סלימאן: רק זה, אין לה כלום כלום, שום דבר, כמו פרח, רק טיפה שלשול, אז לקחתי אותה, לא חזרה יותר.

כ.ה. מימון: נעמי אתם קיבלתם אחרי זה איזשהו מסמך מהממשלה?

גב' סלימאן: שום דבר עד היום. שום דבר, אפילו תעודת פטירה, קבר, כמה מהמשפחה מתו והיינו לקבור אותם בפתח תקווה, הייתי מסתובבת כל הבית קברות אולי אני אמצא קבר, אמצא משהו, שום דבר.

כ.ה. מימון: ואין לכם בבית תעודת לידה של רינה?

גב' סלימאן: שום דבר.

כ.ה. מימון: אין לכם שום נייר?

גב' סלימאן: שום דבר.

כ.ה. מימון: אתם לא יודעים מספר תעודת זהות או משהו?

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 22 בינואר 1998

גב' סלימאן: לא כלום, למה האבא החליף תעודת זהות. נאבדה תעודת זהות, אז אבא החליף תעודת זהות ונגמר.

כ.ה. מימון: אז מה זה המסמך הזה? שכשהיא נולדה ב-18.9.52.

גב' סלימאן: המסמך הזה לפי הילדה שלי שנולדה אחריה. אני הייתי בהריון בשביעי,

כ.ה. מימון: אה, לפי זה אתם קובעים?

גב' סלימאן: כן, אני הייתי בהריון בשביעי בזאת שיש לי והיא נלקחה לי בשביעי.
 סלימן יחיה גם כן הוא רוצה להופיע כאן.

כ.ה. מימון: לא, לא צריך, בעלך.

גב' סלימאן: לא. גיסי. גם גיסי.

כ.ה. מימון: באותו ענין?

גב' סלימאן: באותו ענין, הוא בעין שמר.

כ.ה. מימון: אין לו, חבל על הזמן שלו.

ועדת החקירה הממלכתית לענין פרשת העלמס
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 22 בינואר 1998

גב' סלימאן: כן, אין לו מה להופיע לפה?

כ.ה. מימון: נתת לנו את אותם,

גב' סלימאן: לא, על הבן שלו, יש לו בן גם.

כ.ה. קובל: אז שיבוא.

כ.ה. מימון: עכשיו כבר לא.

כ.ה. קובל: אם הוא לא כתב בקשה קודם הוא כבר לא יכול.

גב' סלימאן: טוב, אני אתן לכם את המסמכים שלו ואתם מה אתם רוצים
תעשו.

כ.ה. מימון: תתני למזכיר את כל מה שאת צריכה.

גב' סלימאן: בסדר.

כ.ה. קובל: על הגיס שלה לא צריך.

גב' סלימאן: היא רוצה לתת שתיתן, היא תקבל תשובה שלילית.

כ.ה. קובל: לא כדאי.